

ת"פ 8492/02/12 - מדינת ישראל נגד תעבורה אחזקות בע"מ, אמג'ד טאהה, עימאד קרשן

בית משפט השלום בנצרת

25 ינואר 2017

ת"פ 8492-02-12 מדינת ישראל נ' טאההואח'

בקשה מס' 78

בפני: כב' השופטת הבכירה-לילי יונג-גפר
מבקשת מדינת ישראל
נגד משיבים
1. תעבורה אחזקות בע"מ
2. אמג'ד טאהה
3. עימאד קרשן

החלטה

1. בפניי בקשה למתן החלטה הקובעת כי שעבוד הרשום לטובת משיבה 1 על משאית מ.ר. 20-175-51 בטל, ומורה לכל רשות ממשלתית רלוונטית למחוק שעבוד זה מרישומיה.
2. ביום 25.7.13 ניתנה החלטת בית-המשפט (כב' השופטת י' שטרית), בהתאם להסכמת הצדדים, כי המשאית תוחזר לבעלים הרשום (משיב 3), בכפוף לתשלום סך 30,000 ₪ במזומן, לטובת אוצר המדינה, בתוך 90 יום.
3. כעולה מהבקשה שלפניי, משחלף הזמן והסכום לא הופקד, ניסתה משטרת ישראל למכור המשאית, אך התברר כי קיים שעבוד על המשאית לטובת המשיבה 1. המשטרה פנתה למשיבה 1 בבקשה להסיר השעבוד, וזו השיבה כי המשיב 2, שהינו החייב באותו שיעבוד, פרע את חובותיו למשיבה 1 ואין מניעה להסיר את השעבוד, אך עליה לקבל הסכמתו לכך.
4. משכך, פנתה משטרת ישראל לבית-המשפט ביום 13.2.15 בבקשה, לה צירפה את הסכמת המשיבה 1 להסרת השעבוד. בהחלטת כב' השופט ח' סבאג מיום 30.6.15 נקבע כי עיון בהחלטת כב' השופטת שטרית (לעיל) מלמד כי מדובר בהחלטה חד משמעית לפיה בהעדר תשלום סכום הפיקדון יש לחלט את המשאית לטובת מדינת ישראל.
5. חרף זאת, לא עלה בידי משטרת ישראל להביא להסרת השעבוד, וזו פנתה שוב ביום 18.10.15 לבית-המשפט.

6. בתגובת המבקשת מיום 13.1.16 נמסר: "המאשימה פנתה לפקד טובול (נציג משטרת ישראל - ל.י.ג.) והסבירה, כי יש לפתור את העניין מול החברה המשעבדת, וכי לבית-המשפט הדין בתיק הפלילי אין סמכות להורות על ביטול השעבוד".
7. בהחלטת כב' השופט ח' סבאג, מיום 18.1.16 נרשם: "לאור תגובת הפרקליטות על המבקש (נציג משטרת ישראל - ל.י.ג.) למסור את עמדתו לבית המשפט תוך 10 ימים ויודיע אם הוא עומד על הבקשה אם לאו. העדר תגובה יהווה הסכמה לעמדת המדינה והבקשה תידחה..." "עד להגשת הבקשה דנן - ב-12.7.16, לא הוגשה תגובה או בקשה נוספת בעניין חילוט המשאית.
8. בבקשה דנן, טוענת המבקשת כי על-פי הקבוע בסעיף 40 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, אדם שאיננו שותף לעבירה אשר טוען לזכות בחפץ שחולט, רשאי תוך שנה מיום צו החילוט לבקש מבית המשפט שציווה על החילוט לבטל את הצו. צו החילוט ניתן ביום 25.7.13, ומאז חלפו שלוש וחצי שנים. עוד נטען כי בנסיבות בהן משיבה 1 אישרה כי משיב 2 אינו חייב לה כספים יותר, ברי כי אינה טוענת לזכות במשאית, ואין מניעה להסרת השעבוד.
9. בנוסף טוענת המבקשת, כי בהתאם לסעיף 15(א) לחוק המשכון, משנפרע החיוב - של המשיב 2 למשיבה 1 - פוקע המשכון, ואין כל צורך בהסכמת המשיב 2 להסרתו.
10. המשיבים לא מסרו תגובה מטעמם לבקשה להסרת השעבוד דנן. מהבקשה למתן החלטה והסימוכין שצירפה המבקשת, עולה כי הבקשה נשלחה בדואר רשום למשיבים, נמסרה לידי משיבה 1 במהלך חודש נובמבר 2016, ודבר הדואר נשלח למשיבים 2 ו-3, אך לא נמסר.
11. המשיבה 1 הבהירה במכתב למשטרת ישראל מיום 22.9.14 כי המשיב 3 שילם את חובו, אך טענה כי לא תוכל להסיר את השעבוד ללא הסכמתו.
12. בהתאם לסעיף 15(א) ו-15(ב) לחוק המשכון - משחדל החיוב, יפקע המשכון, והחייב רשאי לדרוש את מחיקת הרישום.
13. בתקנה 10(א) לתקנות המשכון (סדרי רישום ועיון) נקבע כי המבקש לבטל את רישומו של המשכון ימציא לאותה לשכה שהמציא לה את הודעת המשכון, את הטופס השלישי שבתוספת הראשונה. עיון בטופס זה מלמד כי נדרשת בו חתימת הנושה בלבד, תוך ציון (בלבד) של פרטי החייב. אם כן, אין מניעה כי המשיבה 1 תבקש את ביטול המשכון, ללא הסכמת החייב.
14. נוכח האמור, המשיבה 1 יכולה גם יכולה הייתה לפנות בעצמה בבקשה לביטול המשכון, לרשות המוסמכת לכך,

מבלי שהיא נדרשת כלל לקבל את הסכמת החייב לשם כך, והדברים מתיישבים עם ההיגיון והשכל הישר. משכך, לא היה למבקשת כל צורך לפנות לבית-משפט בבקשותיה הנוספות שלאחר מתן החלטת החילוט.

15. בנוסף, אציין כי בית משפט זה אינו מוסמך להורות על ביטול השיעבוד במסגרת תיק זה, שעניינו היחסים בין המשיבה 1 לבין המשיב 2.

ככל שבאמור לעיל לא יהיה די כדי לשכנע את המשיבה 1 לתת הסכמתה לביטול השיעבוד, רשאית מבקשת להגיש בקשה בהליך אזרחי לביטול השיעבוד.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ז, 25 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.